

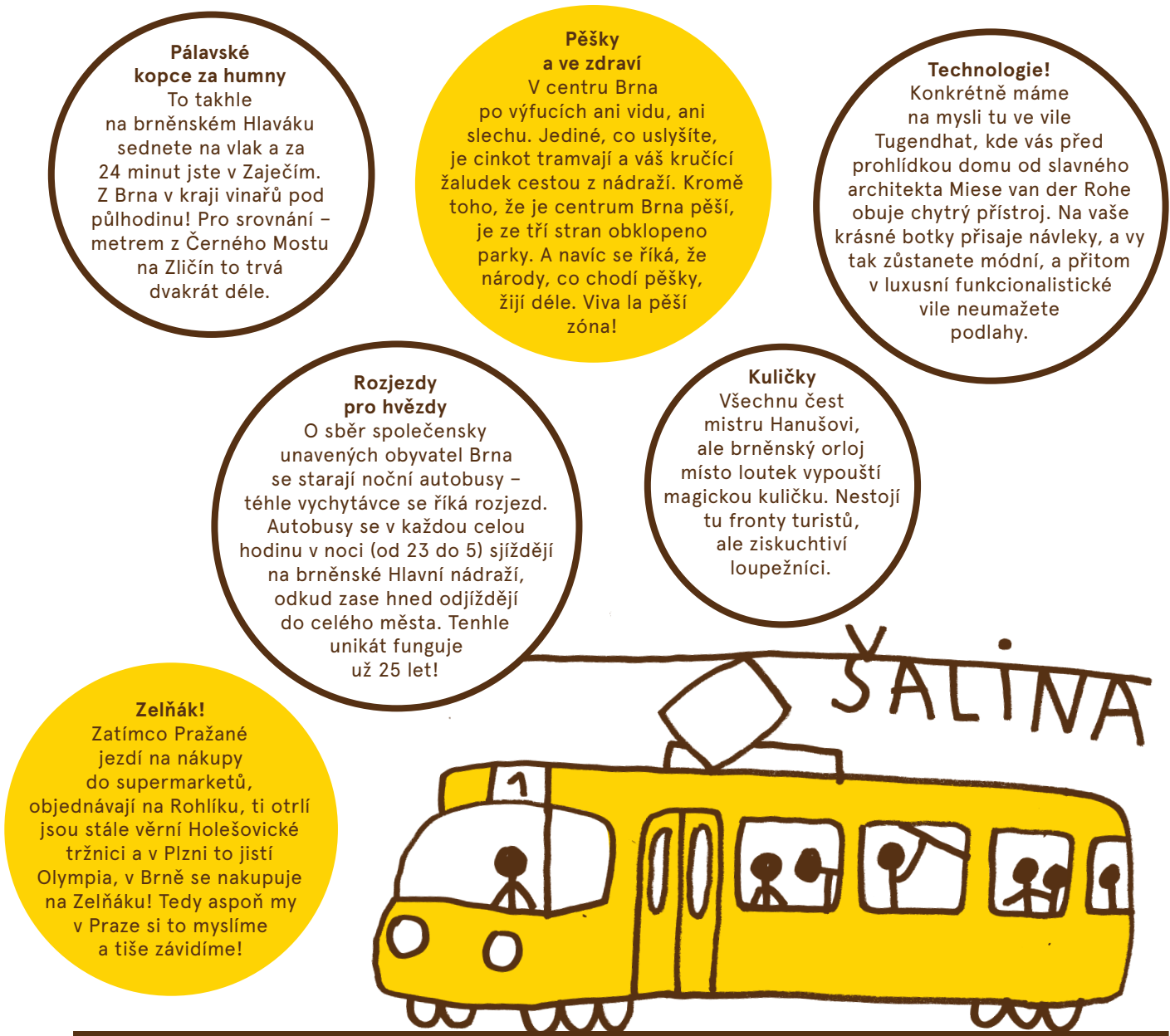
Brno kdysi bylo jedna velká bažina. Bláto a hlína se v praslovanštině řeknou brn, brnie a my už chápeme, odkud se vzal brněnský krokodýl, teda drak.

Od Líšně do Bohunic

Brněnský flex

Co závidí Praha Brnu

V Praze je všechno a v Brně všeho tak akorát. Brno, to je smažák v bulce, pivo na stojáka, sraz na Čáře pod hodinami, pěší zóna v centru, podchod, co voní mandlemi v cukru, a taky město s drakem ve znaku. Co by Praha taky chtěla mít, ale nemá?

Hospodská povídka

Diamant z Brna

Dora Kaprálová

Zakousla jsem se do prachobyčejného rohlíku a najednou si to vybavila v celé naléhavosti a kráse: rohlíky s máslem na umakartovém stole, kakao, panelákový byt Aminy Bedarínové. Sedíme tam v kuchyňce ještě s Rostou, máme záchvat smíchu, je nám jedenáct, na kafeťák nahráváme humoristický pořad *Není všechno zlato, co se třpytí*. Jeřáby za oknem staví další a další hnusné paneláky, je sychravá neděle, svoje srandičky posloucháme furt dokola, zvuk máme vyhulený na maximum, aby překřičel hluk strojů, a Rosťa rýmuje: *johny johny skoč do vany ukaž prsa malovaný*. Amina si vyhrne tričko. Neděle jsou nekonečné a Amina a Rostou dokonali. Aminin nevlastní táta byl elegantní Jugoslávec s knírem, který její mamince, obézní zasněné knihovnici, zahýbal a nakonec zdrhl do Vídně. Rostův táta byl typický vekslák, věčně nebyl doma a žil na hraně zákona, zatímco se jeho řecká manželka, Rostova máma, marně snažila naučit česky. Z očí jsme si zmizeli dávno, hned po základce. Předloni jsem Rostu náhodou objevila na Facebooku. Ještě pořád se na fotce usmíval, ale byl proplešatělý a pohled měl vyhaslejší. Napsala jsem mu krátký pozdrav. Odpověděl, že s Aminou se nevidá, věděl jen, že občas bere drogy, přibrala a dělá v autolakýrně, a ještě připsal, že on má tři dcery, není z něj fotbalista, ale hospodskéj v Brně a mám se rozhodně stavit! Vypravila jsme se za Rostou celkem třikrát. Poprvé předloni. Servírka se na mě dívala

podezíravě a tvrdila, že Rosťa je doma s manželkou. Podruhé jsem měla pocit, že Rostu vidím v kuchyni, ale jistá jsem si nebyla a zdálo se mi, že mě Rosťa z kuchyně nepoznal. To bylo ještě podivnější. Potřetí jsem vešla do hospody nedávno a dozvěděla se, že Rosťa zkrachoval, rozvedl se, oženil a žije v Soluni. Jak to jen stihl během jediného roku? Než se Amina ocitla v paneláku na sídlišti, bydlela s maminkou v barokním klášteře jeptišek ve stejné ulici jako já, hned naproti Obilňáku. Často jsme si hrály v jejich obýváku se skutečným oltářem a v bývalé sakristii. Pak ale přijely ty bagry a klášter srovnaly se zemí. Sledovali jsme výjev zkázy před Obilňákem a bylo nám do breku. Týden po stěhování brečela Amina tak usedavě, že jsme jí s Rostou koupili cestou do školy pardubický perník, protože Amina hrozně ráda jedla. Jenže byla z toho všeho tak mimo, že jí spadl do bláta. Rosťa chytil Aminu kolem ramen a celý ten zablácený perník si strčil do pusy, jen aby ji rozesmál. Ve škole pak řekl učitelce Veselé, že básničku Jiřího Žáčka z časopise Ohníček napsal ve skutečnosti on, Žáček že mu ji sprostě ukradl. Myslím, že jsme byly jediné na celém světě, kdo tomu věřil. Stál pak do konce hodiny za černou tabulí, na kterou měl křídou třikrát napsat *nebudu lhát* a na kterou připsal: *nebudu lhát, nebudu lhát, učitelka je píča*, a my jsme ho od té doby milovaly snad ještě víc. Jednou z něho bude Pellé, šeptaly jsme si. Nevyšlo mu to, stejně jako s tou hospodou v Brně. A Amina, čím ta chtěla být? Náš humoristický rozhlasový pořad se jmenoval *Není všechno zlato, co se třpytí*. Není. Někdy je perník, co se třpytí v louži, rovnou diamantem.

Hádej, kdo jsem

Přezdívky frčely kdysi dávno u indiánů, my se jich držíme dodneška. Jak vznikla krycí jména party Lokálu U Caipla?

Gandalf – Kdo ho viděl, pochopí proč. Odskočil si z Pána prstenů za výčep k Caiplovi.

T-Dog – Kuchař, který vypadá jak z filmu Hele kámo, kdo tu vaří?

JZD – Manažerka Martina, která k nám nastoupila před 10 lety a byla tenkrát jediná mimobrněnská. Prostě holka z vesnice.

Šluk – Manažer Lukáš, říkají mu tak odmala. Neptáme se proč.

Cherif – Takovou přezdívku by leckdo chtěl, ale náš „šerif“ se tak už narodil. Fakt se tak jmenuje. Může vám ukázat občanku.

Pár lokálních tipů

Nuda v Brně nehrozí!

Hodně pivem živ je člověk. Přesto občas neuškodí změnit lokál a prozkoumat město. Sepsali jsme tipy od těch nejpovolanějších: členů týmu z Lokálu U Caipla. Aj na ten Špilas vás potáhneme.

Sport: cyklostezka Brno-Vídeň; adventure minigolf v Bowlingu Brno; venkovní motokáry v Modřicích; MotoGP Brno na Masarykově okruhu; Schody AŽ nahoru – běh do schodů v AZ Tower, kterého se účastnili i číšník Miki a kuchař T-Dog. Zdolali nejvyšší budovu v ČR, celkem 631 schodů. Letos se poběží 21. 10.

Výlet: mandloňová stezka v Hustopečích (nejlepší mandlovice); slavkovské bojiště a Mohyla míru; Brněnská přehrada (procházka kolem přehrady pro klid a duševní relax nebo projížďka parníkem)

Na rande: romantické odpoledne na Petrově (od června jsou na přehradě ohňostroje); výhled na Brno ze Špilberku; klášterní pivovar Porta Coeli (historie, spousta koncertů)

Koupání: koupaliště Riviéra; koupaliště Biotop Brno-jih; Aqualand Moravia v Pasohlávkách; Brněnská přehrada neboli Prýgl; Aquapark Kohoutovice

S dětmi: hvězdárna a planetárium na Kraví hoře; Permonium Oslavany; VIDA! science centrum; BRuNO family park

Jídlo, drinky, pivo: **Na snídani:** do Eggo BreakFeast Bistra, na oběd do Bůchecku na Zelňáku, na zmrzlinu do Ještě jednu (mění se výběr, ale je to jedno, protože po slízání vždycky chcete ještě jednu), na večeři do Elementu nebo Castellana Trattorie **Na drink:** Bar, který neexistuje, 4pokoje, Aloha Tiki Bar, Metro Music Bar **Na pivo:** Lokál U Caipla, hostinec U Bláhovky, Výčep Na stojáka, Pivovar Harry

Jak to jezdí

Vlakem z Prahy do Brna:

trasa: Praha hlavní nádraží – Brno hlavní nádraží
doba jízdy: 2 hodiny a 30 minut
frekvence spojů: asi 46 vlaků denně

Vlakem z Plzně do Brna:

trasa: Plzeň hlavní nádraží – Brno hlavní nádraží
doba jízdy: 4 hodiny a 18 minut
frekvence spojů: asi 16 vlaků denně, často s přestupem

Fiktivní jídelníček slavných

Brno, rodiště velikánů

Praha má Františka Muziku i Jiřinku Bohdalů a Plzeň Václava II. a Emila Škodu, ovšem i v druhém největším městě republiky se narodila řada talentů a chytrých hlav. Než abychom báдали v jejich rodokmenech, zamysleli jsme se nad tím, co by si brněnští slavní poručili v Lokále, kdyby do něj kdy vkročili.

V Brně se narodil třeba architekt a odpůrce ornamentální architektury **Adolf Loos**. Jeho domy stojí v Brně, Plzni i Praze. Protože v kuchyni zvěřinu nevedeme a divoké soby nepodáváme, Loosovi bychom nabídli tlačenko s cibulí, to umí být taky pěkná divočina – zvlášť když pak máte rande. A že jich Loos měl – hned tři skončila manželstvím!

Věříme, že fungovat Lokál o pár dekád dřív, zavítal by do něj před cestou k žabožroutům i brněnský rodák **Milan Kundera**. Velkému prozaikovi bychom naservírovali francouzské brambory a samozřejmě hladinku – aby mu byla lehkost bytí snesitelnější.

Nesmíme zapomenout na **Leoše Janáčka**. Věděli jste, že rád zkoumal lidské hlasy? Fascinovaly ho je-

jich různé tóny, takže u nás by mohl o pátečním večeru složit rovnou symfonii. Leošek se proslavil až po šedesátce, zato zůstal věrný Brnu, tak bychom mu dali celý štamgastský stůl a panáčka k tomu.

V naší manéži by se jistojistě líbilo i **Bolku Polívkoví**. Jen by asi váhal, zda si dá vývar, nebo gulášovku. Polívka studoval na brněnské JAMU pantomimu a fenomén klaunství ho provází celý život. Vymyslel postavu Krále bláznů a označení klaun má podle něj i filosofický rozměr: „Klaun je ten, kdo trpí směšností světa,“ řekl jednou a my nad smyslem této věty přemýšlíme doteď.

Na své by si přišla i filmová umělkyně, režisérka a scenáristka **Ester Krumbachová**. Jejím

estetickému oku by u nás asi nejvíc lahodily dětské omalovánky. Takový desetibojař **Roman Šebrle** by si objednal a v rekordním čase snědl celý jídelní lístek a básníkovi **Janu Skácelovi** bychom nalili jen Birella, aby se nám neskácel hned u dveří a zvládl nám něco odřecitovat. Zato pořádný flám by si u nás zajistě užil **Arnošt Goldflam**. Možná by si v brněnském Lokále dali spicha s Bolkem a u svíčkové se šesti zavzpomínali na Kurvahošigutntag.

A to jste věděli, že z Brna pocházel také **Bohumil Hrabal**? Je nám ale dobře známo, že jeho lokálem byl pražský výčep U Zlatého tygra. Máváme a doufáme, že si tam nahoře dává třeba svou oblíbenou krkovičku s hořčicí a křenem nebo hemenex.

Nejdřív plavčo, potom pivčo

Z koupáku? Do Lokálu!

Vyrazte smočit své rozpálené tělo! A kudy pak nejrychleji do Lokálu U Caipla?

Koupaliště Biotop, *K Lávce 13, Brno-jih*
Přírodní maxi jezírko aka biotop má 2750 m², ale je tu i klasický bazén a brouzdaliště.
Kudy do Lokálu: Ze zastávky Hněvkovského jedte autobusem 67 na Malinovského náměstí. Pak kousek pěšky a jste tam!

Koupaliště Riviéra, *Bauerova 322/7, Brno-střed*
Tohle zbrusu nové a největší koupaliště byste asi měli pokřtít, že ano? Kromě bazénů tu mají i hřiště na beachvolejbal!
Kudy do Lokálu: Ze zastávky Riviéra vezměte šalinu 44, na Poříčí přestupte na dvojku a vystupte na Malinovského náměstí – a jste skoro v cíli.

Koupaliště Dobrák, *Dobrovského 96/29, Brno-Královo Pole*
Tohle není jen tak ledajaké koupaliště! Děcka se baví i na hřišti, vy můžete třeba trénovat padel tenis.
Kudy do Lokálu: Popojděte na zastávku Charvatská, skočte na bus 32 a na České zase vyskočte. K nám je to pak asi 7 minut pěšky.

Nejen pro šotouše

Cesta dlouhá, chvíle dlouhá

Lokál U Caipla oslaví 26. srpna první kulatiny. A kdo se na tu velkou slávu vydá, nejlépe udělá, když pojede vlakem. Podle zdrojů ČTK přepravily České dráhy v roce 2024 přes 168 milionů cestujících a to nám říká, že Češi milují vlaky! Takže ať už jedete rychlíkem do Brna, nebo kamkoli po té naší krásné zemi, neseme vám tipy, čím se ve vlaku zabavit.

Origami z jízdenky. Jste-li staromilci a dáváte přednost jízdence papírové před takzvaným kjůár kódem v mobilu, využijte papír k trénování drobné motoriky. Návodná videa najdete na origami-navody.cz, takže ten telefon stejně potřebovat budete.

Pište si deník nebo jen tak pozorujte krajinu a zapisujte si, co vidíte. Třeba z vás bude v konečné stanici básník.

Jestli neumíte psát (tak si pravděpodobně nepřečtete ani tyto řádky), můžete hrát slovní kopanou. První „vykopne“ slovo a další hráč musí vymyslet takové, co začíná písmenem, na které končí slovo hráče před ním. A tak dále, až se dokopete do cílové stanice.

„Na co myslím?“ zeptejte se spolucestujícího. A ne že budete myslet na hladinku v jídelním voze! To uhodne každý.

Počítejte domy s černou střechou. Kolik jich napočítáte, tolika panáky zelené či nealko červené se pak odměňte v Lokále (v Praze, Plzni či Brně, záleží na vaší destinaci).

Pivní Poutní cesta

Jestli chcete dojít osvícení, nemusíte do Mekky ani Santiaga. Stačí obejít všech devět Lokálů a bude z vás nový člověk. Navíc můžete sbírat razítka a získat speciální odznáček! A pak nám dejte vědět, kde se vám líbilo nejvíc.

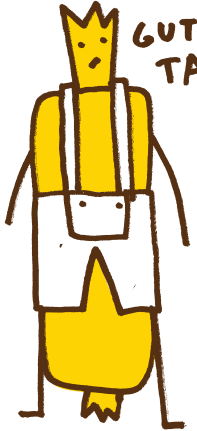
Pro neználky – pout' je cesta za účelem návštěvy poutního místa, které má náboženský význam.

Jaký člověk, takový salám

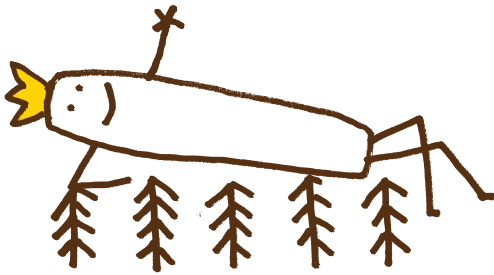
A protože šiška nepadá daleko od stromu, možná budete podobný salámista jako vaši rodiče. Ať už mezi vaše koníčky patří pěší turistika, nebo máte ve zvyku být panovační, v našem tučném rozcestníku se zajistě najdete. Uhádnete, o jaké salámy jde?

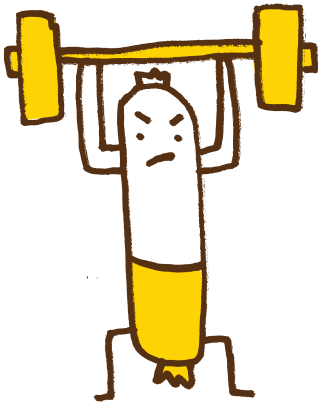
Trávíte hodně času venku. Neustále s sebou taháte batoh. A taky rádi svačíte.

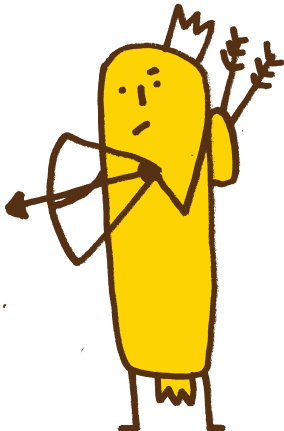
Máte německé předky, ale usadili jste se v Česku. Táhne z vás cibule a ocet.

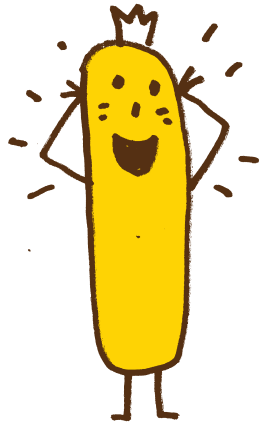
Neustále se povyšujete nad ostatní, ale dlouho vydržíte!

Máte tendenci být panovační a myslíte si, že jste řecký bůh.

Chodíte do Lokálu hlavně proto, abyste někoho sbalili. Máte rádi hřebíček.

Štiplavý humor vám není cizí. Jste ale taky trochu stydliví a mnohdy před lidmi zrudnete.

Správné odpovědi: turista, gothaj, vysocina, herkulies, loveček, paprikáš

Kalendárium

Co: odměna za výzo

Kdy: do 31. 7.

Školáky a školačky ze základky po celý červenec odměníme za celoroční úsilí. Přijďte společně do Lokálu a ukažte nám vysvědčení (stačí i v mobilu). Hlavní jídlo, polévka nebo dezert pro vaše ratolesti je na nás!

Co: 10. narozeniny Lokálu U Caipla

Kdy: 26. srpna

Volejte sláva a pojd'te si s námi připít na zdraví! Lokál U Caipla je tu s vámi už celou dekádu – a to si zaslouží pořádnou oslavu. Vytáhneme výčepy ven, navaříme spoustu dobrot a ozvučíme celé Brno cinkajícími püllitry.

Chalupářská dieta

Zavařeno na cesty

Nejen z buřtů živ je člověk na chalupě. A moc dobře víme, že když je to venku na opalování, málokomu se chce trávit čas u plotny. Naštěstí začátkem 19. století objevil jeden chytrý Francouz zavařování – a v Ambiente se nám tato technika zalíbila natolik, že jsme pro vás oblíbená jídla z podniků Ambiente i z Lokálů zavařili do skla. K vodě, na piknik nebo na túru si tak můžete vzít třeba gulášovou polévku, játrovou paštiku anebo kuře na paprice. Tyto a další lahůdky ve sklenici pořídíte pohodlně na Rohlík.cz. A to se vyplatí!

Nalezeno v archivu

Jak bylo (možná) založeno Brno?

Lásko, podej mi hrnec aneb Manželský pár z kuchyně U Caipla

Láska hrnce přenáší. Alespoň to platí pro šéfkuchaře brněnského Lokálu a jeho zástupkyni. Nikča pracuje v kuchyni už od otevření v roce 2015, Petr se přidal do týmu čtyři měsíce poté. Peťa Nikču svým kuchařským umem fascinoval natolik, že za ním chodila vařit i ve svém volnu. Až si jednou – v pátek 13. září 2019 – Nikča s Petrem řekli své ano. Hostinu měli v Tuřanské besedě a malé „rodinné“ focení pak i v Lokále s kolegy.

Kdo vaří častěji doma a co?

Petr: Častěji vaří určitě manželka.

Nikola: Nejraději z jedné pánve, čínu máme moc rádi.

Kdybyste do konce života měli jíst jen jedno jídlo z Lokálu, které by to bylo?

P.: Řízek, konkrétně krkovička na sádle.

N.: Palačinky, ty jsou moje. Naslano i nasladko.

Jaký je mezi vámi výškový rozdíl? Hraje roli i v praktických záležitostech?

P.: Skoro 40 centimetrů, takže podávám pánve a hrnce z vyšších polic.

N.: A já se skláním do dolních skříněk, zavazuju tkaničky, umývám botičky.

V čem si vzájemně kryjete záda?

P.: Já jsem víc na výrobu a vymyšlení konkrétních věcí.

N.: Petr je taky víc na počítání. Já to pak dokážu dotáhnout a vydržet v kuchyni na nohách patnáct hodin.